

forfaldne. Nei, det, vi særlig gaa ud paa, er netop at gjøre det indlysende for de Mennesker, der nyde Spiritus til Maade, at det er en unyttig, unødvendig og i mange Tilfælde skadelig Skik. Og overfor de mange Udtalelser, som ere fremkomne her angaaende Brændevinsdrifkeriet, og som jeg naturligvis kun kan være glad ved, vil jeg sige, at jeg haaber, at det skal bidrage til, naar vi komme til at forhandle om den Understøttelse, som i de sidste Aar har været givet til Afholdningsagens Fremme, at den da ikke skal blive saa karrig, som den hidtil har været. Hvad vil det sige, at Staten yder 1.500 Kr. til et Diemed som dette, til Modarbejdelsen af et Ønde, der aarlig berøver Statskassen mange Hundrede Tusinde Kroner? Det er ikke mere, end hvad Statskassen tjener ved denne Bevægelse alene, ved de Udgifter til Jernbaner og Postvæsen, som den daglig yder; ja Statskassen faar meget Mere ind paa denne Maade, end den ved dette Bidrag giver ud. Jeg siger altsaa, at jeg haaber, at naar vi komme til en Forhandling om dette Bidrag, skal det vise sig, at der i Virkeligheden er Interesse her i Salen for denne Sag, saa at der kan blive ydet et meget større Beløb. Thi jeg indrømmer, at min Opfattelse er den, at det er Maaden, hvorpaa vi skulle modarbejde Druffenstaben, og ikke ved at give Lovregler imod den. Jeg vil slutte med at udtale Ønsket om — noget stort Haab kunne vi jo ikke have — at den Tid maa komme om ikke altfor lang Tid, da vi kunne faae en Omlægning af de indirekte Skatter, saaledes at Skatten lægges paa Luxusartiklerne og tages bort fra, hvad der er nødvendigt til Føde og Klæder, navnlig hos dem, der staa paa et lavt Trin i Samfundet og ikke ere i Stand til at yde de store Bidrag.

Jungersen: At dette Lovforslag, som her foreligger, er et Skatteforslag, kunne vi vist let blive enige om. Det er et Forslag, som efter min Overbevisning ingenlunde kan finde Tilslutning, uden at det gaar sammen med et Forslag, der nedfætter en Del af de indirekte Afgifter, som vi nu betale til Staten. Naar jeg har forlangt Ørdet, er det nærmest foranlediget ved de Udtalelser, der kom frem fra det ærede Medlem fra Kjøge (Hørup) og det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (L. Larsen). Det ærede Medlem fra Kjøge udtalte sig i Gaar meget bestemt imod Principet i dette Forslag. Jeg har tidligere havt Leilighed til at vise, at i Principet er jeg fuldt enig med Forslaget, som det foreligger, men jeg kan ikke være med til at vedtage et Forslag, der ikke sætter

en høiere Stat paa Spiritus end den, der her er foreslaet, thi det er min Overbevisning, at dersom vi overhovedet skulle gjøre Noget paa dette Omraade, maatte det være noget langt Mere, saa at det virkelig kom til at virke hæmmende paa Drifkeriet. Jeg tror ikke, at det at forhøje Skatten, som her er foreslaet, til omkring ved 48 Ø. pr. Pot Brændevin vil have den Virkning, som man har tænkt sig. Der kan jeg ikke Andet end sige overfor den ærede Finantsminister, at det forekommer mig, at han i sin Beregning over den Nedgang i Forbruget, som dette Forslag, hvis det bliver ophøiet til Lov, vil medføre, ikke stiller sig i Overensstemmelse med den Beregning, han anstillede for 3 Aar siden, da jeg var med til at indbringe et Forslag om samme Emne her i Thinget. Da mente nemlig den høitærede Finantsminister, at til Trods, for at vi satte 2 Kr. paa 100 pCt. Alkohol, vilde det kun føre til, at Forbruget gik ned med en Fjerdedel. Derimod mener den høitærede Minister nu, at naar vi nu kun sætte Skatten til halvt saa meget, vil Forbruget synke med Halvdelen. Denne Opfattelse maa naturligvis være aldeles forkert, thi mener man, at Forbruget vil synke med Halvdelen af Skatten ned til Halvdelen, tror jeg, at vi havde Ret forrige Aar, den Gang vi forelagde et Forslag og mente, at Forbruget vilde synke til en Fjerdedel, da Skatten i vort Forslag var 2 Kr., mens den her kun er 1 Kr. Naar jeg, som jeg sagde før, er fuldt enig i Principet, er det naturligvis forudsat, at vi faae en Nedgang i vor indirekte Beskatning, som vi nu have; thi jeg kan og vil ingenlunde være med til at forhøje vore Skatter i Diebliffet, saaledes som vi staa; thi det, Befolkningen trænger til, er ikke nye Skatter, men snarere til at faae Deltelser i dem, vi have, og derfor siger jeg, at jeg vil ikke gaa med til at vedtage en Lov som denne, der bringer betydelig større Skatter ind i Statskassen, uden at den virkelig kommer Befolkningen til Gode. Derfor siger jeg, at naar vi faae det Lovforslag ned til os, som ligger oppe i Landsthinget, nemlig Toldblovsforslaget, saa er Tiden kommen til at behandle det foreliggende Forslag i Forbindelse med det; det vil da efter min Opfattelse være Folkethingets Opgave at søge at regulere Skatterne paa Livsfornödenhederne, som vi have for Diebliffet, saaledes at de bleve lagte over paa de Luxusartikler, som her er Tale om; thi man kan jo tale saa meget, man vil, om Nødvendigheden af bairisk Øl og Spiritus og den Næringsværdi, disse have, men man ender dog altid med at komme til det Resultat, at der ikke er synderlig Næringsværdi i selve Spiritusen,